

M A G Y A R K U R I R.

Indült Bécsből, Pénteken, Februárius' 16-dikán, 1827.

Spanyol és Portugallia Országok.

Előbb az Ánglus, azután a' Frantzia, 's végre a' Lisbonai Ujságlevelekből:

Londonban illy magános Ánglus levelet adott-ki a' Morning-Herald, Lisbonából Jan. 13-dikáról: — „

„Itt Lisbonában mind együtt 6000 Ánglus katonák találtak, és még tsak a' 23-dik gyalok Regiment nem érkezett-meg. Sajnálom, hogy kénytelen vagyok azt írni, hogy a' mi sergeinket a' Portugallusok éppen nem olly szívesen látják, mint Angliában igasságosan lehetett volna remélni. Meglehet, hogy az Ánglus katonák a' kortsmákon a' bortól felmelegülve mérgeztették-fel illy nagyon a' Portugallusokat, hogy ezek legkissebb özszeveszés után késsel rohannak rájuk; már többek kaptak dőzéseket; némelyek veréstis; tízen, mint mondják, halálra gyilkoltattak. Vagy két tisztek is megbotoltattak Lisbonától alig egy mértföldnyire a' parasztoktól. —

„Annyi bizonyos, hogy itt a' mi segedelmünk, nem a' köz nép' kedvire van; az alsó nép szívből-lelékből gyűlöl bennünket, az előkelőbbek is nagyon hidegen bánnak véllünk. Sok katonáink, kik az utóbbi hadakozáskor Lisbonában voltak, tsudálkoznak, hogy most illy hidegen bánnak véllünk. Azokat kivéven, kik az Udvarhoz befolyással vagynak, mások még a' szokott bálókba és ebédekre se hívattatnak. Meglehet, hogy Angliának ezen expeditzióval, melly által magát hadakozásnak is

kiteheti, magános czélzásai lehetnek: hanem, ha azt gondolja, hogy ezen expeditziója által a' Portugallus népnek kedvét megtalálta, nagyon megsalja magát, kivált' ha még azt is reméli, hogy valami köszönetet fog nyerni a' segítséghezért.

„Mikor ezen tárgy a' Parlamentum' Alsó Házában fennforgott, engem' is jobb reménség táplált; de gondolhatják Uraságotok, hogy melly nagyon elbámultam, mikor azon emberek közzé megérkeztem, kikért az Angliai Parlamentumban azok a' szép beszédek tartattak, 's a'-kikért Anglia, pénzét és vérét az áldozatra kitette. Hogy katonáink további kedvetlenségektől megoltalmaztathassanak, éjjel nappal Portugallus és Ánglus vigyázó csoportok járnak alá 's fel az utzákon, olly parantsolat lévén elejikkbe adattatva, hogy, ha vagy idő után vagy részegen, katonákat találnak a' kortsmákon, mindgyárt vigyék-el őket. Nem lehet, hogy ne szánjam azon köz embereket, a' kik, mint hogy 3 penceért egy palatzk jó bort ihatnak, magokat meg nem tartoztathatván, azután megbotoltatnak. Igaz az, hogy Fő-vezérünk mindent megteszen, hogy az ezen keménységgel való élésnek okait eltávoztathassa: hanem legjobban tselekedne, ha tengeri vezérünknek Admirális Lord Beauclerk Amelius urnak példáját követné, kinek előre vigyázása azt a' jót okozza, hogy a' hajós legények és tengeri katonák azon kemény fenytéktől megkímélltetetve vagynak, melynek szározi katonáinkat naponként kitétetni látjuk. —

„Lord Beauklerk minden katonának egyegy pint bort adat napjára, és csak keveseknek engedi-meg a' szározra való kimenetelt, 's ezeknek is tisztjeik felvigyázása alatt. Az ő példáját kellene követni minden más vezéreknél.“

Ugyan Londonban a' Publik-Ledger Lisbonából Jan. 13-kán: — „

„A' napokban, mikor egy Frantzia hajós sereg ide kikötött vala, több féle vélekedések elevenültek fel. Voltak olly okos politikusok, a' kik nem láttak a' dologban egyebet, csak a' mit látni kellett, hogy tudniillik a' Rio-de-Janeiróba rendeltetett Frantzia Követ Gabriák úr, előbb, hogy sem Európát elhagyta, udvarolni akart a' Régens Herczegaszszonynak: de voltak mások, kik úgy tekintették ezen hajókat, mint a' Frantziák és Anglusok között való hadakozásnak előpostájit; hanem, a' mi több, még olly képtelen képzelődésűek is találtattak, kik azt hitték, hogy ezen Frantzia hajók a' Portugalliai özvegy Királynét akarják alattomosan elvinni, hogy idővel Frantzia Országban a' Constitúzió' ellenségeinek öszszegyülekezési pontja gyanánt szolgáljon. Mind ezeket a' vélekedéseket azonközben egyszerre füstbe menni szemléltük, midőn tegnap Gabriák urat ezen hajókkal Brasilia felé elevezni szemléltük.“

A' Londoni Kurír nem botsátkozik nagyon belé a' Portugalliai dolgokrol való böltsekedésbe. Most csak ennyit írt egy Lisbonából Jan. 19-dikén indult levél után: — „

„Az Oportói tudósítások örvendően hangzanak. Azon tsatának leírása, melyben Gen. Villa-Flor az Insurgensek ellen utóbbszor szerentsés vala, olly környülállásokat foglal magában, mellyek azt bizonyítják, hogy ezen verekedés fontosabb volt, mint elejintén irattatott. A' Rebellisek még erősek, és mint látszik, még jobban is megerőssedhetnek, ha a' magok

Spanyol Országi segítő kútfejeikhez közélítenek. Az a' környülállás, hogy a' fegyvert most se tették-le, holott már a' népkatonaság majd mind elhagyta őket, egy olly kettős gondolkodású országban, millyen Portugallia, még félelmet okozhat. A' gőz-hajó tegnap indult innét útnak a' 2-dik gyalog Regementtel Oportó felé, melly segedelem nagyon kívánatos lehet Generális Stubbsnak, ámbár ezelőtt valami egy hónappal ez is kívánatosabb lett volna néki, Egy Brigadánk, melly Jan. 14-dikén tartott mustrát Lisbona nagy piatján, tegnap, 18-dikban, útnak indult Villa Franka felé, és ott fogja a' maga további mozdulásairól való parantsolatokat venni.

„Ha igazak azon hírek, mellyek a' Rébellisek' erejéről folytak, hogy tudniillik illy gyenge lett volna, úgy ő, ha a' mi mostani mozdulásainkat hallja, nem lehet hogy azonnal félbe ne szakassza a' tsatázást: és ha ezt nem tselekszi, így nem lehet, hogy mélyebben meggyökeresedve ne legyen a' veszedelem, mint mi gondoljuk. A' Melville és Windsor-Kastle nevű Linéahajók is megérkezének ide Lisbonához Gibraltárból a' 43-dik és 73-dik Regementekkel. Az első ma szálla-ki a' nagy piatzra; ez úgy látszik, hogy jó fenytéket tart.

„A' Gibráltári lakosok és az ott lévő őrző sereg is nagyon örvendeznek a' mi Portugalliára nézve tétetett intézeteinknek. Kadiksból néhány Anglusok érkeztek ide, kik azt beszélnek, hogy Kadiksnak utzáin fű kezd nőni, mint hogy a' Spanyol Ámerikai tartományoknak az anyaországtól lett elszakadása miatt ezen városnak kereskedése egészen elenyészett.

A' Frantzia levelek más úton vették a' magok Portugalliát illető tudósításaikat. A' Csillag ezeket közli Madridból Jan. 25-dik napjáról: — „

„Azon környüállások szerént, mellyeket a' Coruchi tsatárol újabban vetünk, úgy látszik; hogy az Insurgens sergek, mellyek ezen verekezésben részt vettek, 11,000-ren voltak: a' Constitúziósok' száma pedig a' Villa-Flor' vezérlése alatt a' 7000-ret nem haladta fellyül; hogy a' verekezés Jan. 9-dikén egész napon hevesen folyt; hogy sokáig nem lehetett tudni, mellyik részen legyen a' győzedelem; hanem, hogy azon éjjel a' Márqui Chaves' táborába az Anglusok' kiszállásának és annak is, hogy a' kiszállás után tüstént útnak indultak Beira tartománya felé, híre megérkezvén, az Insurgensek között olly nagy félelmet okozott, hogy az egész serget közönséges megzavarodás és rendetlenség lepte-meg. —

„A' tiszték 's magok a' vezérek voltak az elsők, a' kik futásban keresték megmaradássokat, kivéven, az egy Vice-Gróf Canelást, a' ki ezt nem tselekedte. A' köz emberek' tisztjeik' példáját követték. Sokak az ellenséges zászlók alá futottak által. Megérkezvén a' futók Almeida várához, itt alig kezdték ismét rendbe szedni magokat, hogy azonban a' Magesse' Brigadája megtudván, hogy a' Régens Herczegaszszony amnestiát hirdettetett-ki, egész tsapatban kiállott, és a' Villa-Flor rendelései alá adta magát. Ennek látására a' több Insurgenseket újabb félelem lepte-meg, kik, sergestül a' Spanyol földre futván által, ott egy igen nagyon lármás és zürzavaros gyűlést tartottak, melyben Márqui Chavestől a' vezérséget elvették és Vice-Gróf Montalegrét nevezték helyébe: hanem már ekkor annyira erőt vett volt az Insurgens armádánál a' zürzavar, hogy Montalegre alig szerkeztethetett ezer embereket össze, kikkel, mint mondják, ismét vissza ment Portugalliának Tra-los-Montes nevű tartományába. A' többek kisdéd tsapatokra oszolván, gyaníthatólag nagy részint ismét vissza tértek ha-

zájokba, mint Márqui Chaves 's több társai is tselekedtek, mint látszik. —

„Madridban néhány napokig szárnyalt az a' hír, hogy Marqui Chavesné ezen fő városba megérkezett volna; de ez nem volt igaz. Ezen aszszonyság még most se távozott-el a' férjjétől.

„Egy hajdani Spanyol Guerilla vezér béütött vala Galliciából Portugalliába, hanem Jan. 8-dikán Portugallus katonaságot látván közelíteni maga felé, azonnal vissza futott a' Spanyol földre. Egész tetteje egy Melkazo nevű városkának felprédálásában állott.“

Már most illő leszen a' Quotidienne-t is meghalgtatnunk; mert valóban mesterség még akkor is szépíteni tudni a' dolgot, mikor annak ügye, kinek eddig pártját fogta, olly rosra vált, mint most az Insurgenseké. Így ír ezen Quotidienne, egy, ugyan Madridbol's ugyan Jan. 25-dikén indult levél után: —

„Meg kell vallanunk a' Portugallus Insurgensek' állapotjának rosra lett fordulását, és azt is, hogy ők újabban a' Spanyol földre futottak által. A' történetet következő környüállások okozták: Az utak olly járhatatlanokká lettek vala, hogy az Insurgens gyalogság előre nem nyomulhatván, még ágyúit is hátra hagyni kén-telenített. Nem soká eleség' dolgában is fogyatkozást szenvedett; 's attól is tartott, hogy ágyúzókészület nélkül kén-telenítettik, szembe szállani az Anglusokkal. Ezek valának azok a' környüállások, mellyek az Insurgens armádát arra a' határozásra birták, hogy a' Mondégón ismét által menjen. Látván ezt az Insurgensek, elkedvetlenültek; némelly tsapatok már vezérlőjikknek se akartak engedelmeskedni: hanem ezen hátrálás, annyira a' mennyire még is tsak türhető rendel ment véghez. Montalegre és Silveira vissza érkeztek.

Viseube és a Lamegói utakhoz, míg az alatt, Chaves, Jordao, és Magesse, Tronkoso, Pinhel, és Almeida felé folytatták útjokat. —

„Mint hogy azonközben Beirának ezen része minden elcségtől ki van üresedve, erre nézve lehetetlen vala az ármádának itt megtelepedni, hova járult, hogy a' Constitúziós sergek is mindenütt nyomon követték az Insurgens tsapatokat; 's mindenek felett Villa-Flor kezdette nagyon nyomni a' Montalegre tsapatját: de vissza verettetett, melly után ő a' Viseui utat elhagyván Tronkoso felé kezdett nyomulni, hol a' hátul járó tsapattal egy kis verekedés fordult elé, hol az Insurgensek ismét vissza nyomták Villa-Flort, 's ágyúzó készületeiket is ismét magokhoz vévén a' Coamegett táborba szállottak. —

„Ezen időben történt, hogy az Almeidai Kormányozó a' Constitúziósokhoz általállott. Ezen embernek neve Saldanha; jó hogy megesmertette magát; ez egy olly ember, ki tsak a' győzedelmes résznél tud megmaradni a' maga tanyján. Az Insurgens nép-katonaság mind hátra maradt a' Portugallus földön, tsak a' Línéa Regementek futottak által a' Spanyol földre azon sok papokkal és lakosokkal együtt, kik a' Constitúziósoknak boszszuállásától féltek. —

„Márqui Chavesné aszszonyság Madridba várattatik, vagy talám ott is van már. Reménlenünk lehet, hogy ezen aszszonyság kérni fogja Ferdinand Királyt, hogy a' Portugalliai Insurgenseket, kik még közel 6000-ren lehetnek együtt, ne vetkeztesse ki a' fegyverből. Tagadhatatlan az, hogy az Insurgensek nagyon rossz időt választottak ezen táborozásra. Lambúr, a' Madridi Anglus Követ, minden iparkodással sürgeti, hogy Ferdinand Király vetkeztesse ki a' Spanyol országba ismét által futott Portugallus Insurgenseket

a' fegyverből: hanem ezt egy Spanyol Vég-hellyi Fő Kapitány se vitte véghez. A' Spanyol Udvar nem könnyen fog egy illy lépést végre hajtani, kiváltképpen most, midőn az esett értésire, hogy Sir Robert Wilson Angliából Portugalliába küldetett, egy tsupa revolúziós gondolkodású ármádának felállítására és rendbeszedésére.“ — (Ezen mint a' Quotidienne mondja, Madridi magános levélből, jól által lehet látni, hogy miben álljon most a' Portugallus Insurgensek' valóságos állapotja. A' Londoni Kurír' feljebb felhozott leveléből úgy látszott, hogy ő még nem egészen hitte az Insurgensek' és barátjaik' iparkodásának tellyes megszűnését. Most már őtet is megnyugtathatja a' Quotidienne' tudósítása).

Már a' Gen. Villa-Flor' Tiszti-tudósítása is megérkezett Lisbonába a' Carochei verekedésről: de nem fordul benne semmi olly nevezetes új környülállás elé, melyre nézve ezt is kiadni egészen méltónak tarthatnók. Azaredo, Claudino, és Mello nevű Generálisok voltak a' Villa-Flor győzedelmes társai. — A' Pair-kamara tagjáról Gróf Taipárol, ki, mint önkéntvállalkozott katona úgy szolgál a' Constitúziós ármádánál, azt jegyzi-meg Villa Flor, hogy mindenkor az előljáró tsapatnál tartózkodik.

Egyenesen Lisbonából így irtak Jan. 20-dikán: — „

„Mint hogy az Anglus sergek azon vagynak, vagy ahoz készülnek, hogy Lisbonából a' tartományokra kioszóljanak, a' végre, hogy Portugalliát a' maga függetlenségének oltalmazásában az ő ellenségei ellen segítsék: erre nézve olly rendelést hirdettetett ki Régens Ő Herczegaszszonysága Januárus 15-dik napján, hogy mind

ezek a' sergek, mint ha, mind megannyi Portugallus hazafiak és mindnyájan a' IV-dik Pedro Király ő Felsege katonái volnának, éppen úgy fogadtassanak és olly jól láttassanak. Azok pedig a' mind két nemzetbéli katonák között, kik a' tsendességet megháborítják, mint a' törvény kívánja a'-szerént büntetessenek-meg."

Mint az Anglus tiszték erősítették 10—12 napok alatt az egész Anglus armádának ki kellett oszlani Lisbonából Portugallia' tartományaira.

A' Lisbonában lévő Anglus Követet Akourt urat a' Torony és Kard Rendnek azzal a' nagy keresztjével tisztelte-meg a' Régens Herczegaszszony, melynek bétse 120,000 Frank.

A m é r i k a.

A' Kolumbiai Ujságok szerint Bolívar November' 14-dikén megérkezett S.ta-Fé-de-Bogotába, a'hol nagy győzedelmi pompázásokkal fogadtatott, 's a' Vice-Elölülőtől Santandertől, az általa eddig folytatott Elölülői foglalatosságoknak folytatását azonnal által vette, 's nem soká azután minden ott lévő Követeknek, tudnillik a' Mexikóinak Ravenga úrnak, a' Nagybritannaiinak Oberster Kampbell urak, 's az Észak-Ámerikainak Oberster Waith úrnak, audientziákat adott, 's azoknak hozzá intézett beszédeikre nagy udvarisággal felelt. Nem soká azután, a' legújabb tudósítások szerint November 25-dikén ismét oda hagyta Bogotát 's egyenesen a' revolúziós Venezuela's onnét Kartagena felé vette útját, melyről előre is azt gondolják, hogy, Kolumbia fő városává fog rendeltetni.

Bogotába lett megérkezése után azonnal illy Proklamátziót intézett a' néphez: — „

„Bolívar Simon, Liberator, Kolumbia' Elölülője.

„Meggondolván 1)ször, hogy a' Respublika az Országlási mód felett való vélekedéseknek különbözőése miatt pezsgésnek és czivakodásnak állapotjában és rettegésben van azólta, hogy Veneczuélában a' tudva lévő meghasonlások elé fordultak, 's a' melyhez azon félelem is hozzá járult, mellyet a' polgári hadakozás 's a' külső közönséges ellenségnek beütésétől való fenyegettetés is okoznak — 2)szor, hogy meghatározott indító okaink is vagynak azon félelemre, hogy Spanyol ország a' maga Kuba szigetén össze gyűjtött sergei által az ellenünk való hadakozást ismét el akarja kezdeni — 3)szor, hogy a' Respublika' tartományai nagyobb részint olly kívánságot nyilatkoztattak-ki, hogy a' Respublika' Elölülője olly hatalommal ruháztassék-fel, a' melly szükségesnek tartathat arra, hogy a' nemzeti egészszséget, és Kolumbiát egy újabb belső és külső hadakozástól megmenthesse — 4)szor, hogy a' Bétöltető Hatalom kinyilatkoztatta, hogy a' Constitúciónak 128-dik Czikkelyében előre ellátatott eset már most valósággal bekövetkezett legyen, 's ehez képpest ő (t. i. a' Bétöltető Hatalom) a' közönséges Congressusnak haladék nélkül való öszsogyülekezését már meg is rendelte — 's mint hogy továbbá ő (ezen Hatalom) egy részről a' nép' bizodalmanak megfelelni kíván, más részről a' fennálló Constitúziót legalább addig, míg a' nemzet a' maga törvényes jussal bíró Képviseelőji által azon változtatást nem tétet, megtartatni akarja — Erre nézve én, az Országlási Tanás' helybehagyásával, meghatároztam és meghatározom, a' mi következik:

I-ső Czikkely. Kinyilatkoztatom a' felhozott okokra nézve, hogy mint a' Respublika' Elölülője, ezen tulajdonsággal megegyezőleg azon esetben látom lenni magamat, melly a' Constitúciónak 128-dik Czikkelyében kifejeztetve van, melynek erejével megegyezőleg én már most

magamat rendkívülvaló hatalommal felruháztam, részint a' végre, hogy a' belső tsendességet helyre állítsam, részint pedig hogy a' Respublikát a' fejetlenségtől 's a' külső ellenségtől is megoltalmazzam.

II-dik Czik. Az alatt, míg én ezen fővárostól távol leszek, a' Vice-Elölülőre Generális Santanderre bízattatik a' Végre hajtó Hatalom a' Respublikának mind azokban a' részeiben, a'-hol én azt magam nem gyakorolhatom.

III-dik Czik. Azon tárgyakat és eseteket kivéven, mellyekben a' feljebb említett rendkívülvaló Hatalomnak gyakorlása szükséges lehet, minden egyéb esetekre nézve meg kell a' Constitúziót és Törvényeket tartani.

IV-dik Czik. A' közelébb következő Congresszusra mind azokról a' tárgyakról tudósítást kell beadni, a' mik addig a' jelen lévő Végzésnek és a' Constitúzió 128-dik Czikkelyének feltételei szerént történni fognak. A' Belső Ministerre bízattatik, hogy ezen Végzést kihirdettesse és végre hajtassa. Expediáltatott tulajdon kezem által és aláíratott a' Belső Minister által, Bogotában, Novemb. 23-dikán 1826. Aláírta — „Bolívar Simon.

B r a s i l i a.

A' Londoni újságokban ezek a' legújabb tudósítások találtattak Brasiiliából:

A' Császár November 20-dikán az I-ső Pedro nevű Línéa hajóra felülvén elevezett Rio-Gande városához, melly az ő F. ge Birodalmának déli határán éppen a' Banda Oriental mellett lévő végváros. Egy Fregát, melynek Isabella, egy Korvette, melynek Goyaz, és egy Gallya, melynek I-ső DéceMBER a' neve, 7 szállító hajókkal egyetemben, a' melly utólsók 1500 emberekből álló fegyveres serget visznek, hasonlóképpen eleveztek ugyan oda. Azt beszéltek, hogy a' Császár maga személ-

lyesen akarja Buenos-Ayres ellen a' hadimunkát folytatni. — Az ellenséges armada ekkor, Montevideótól északra 150 Anglus mérföldnyire táborozott a' Rio-Ne-grónál.

O r o s z B i r o d a l o m.

A' téli idő a' Kaukasus' hegyein is fegyverszünést parantsolt vala. Tsak Jan. 2-dik napjáról írnak annyit Grusiniából, hogy a' Fő vezér Generális Jermelow Decemb. 24-dikén a' Schektschensk' tartományából visszaérkezvén, sergeinek egy részét Tiflishez küldötte, a' többivel pedig magát azon sergekhez tsatolta, mellyekkel Generális Eristow Tschary és Gogal nevű faluknak vidékein tanýázik.

A' Lesghiereknek és egyéb hegyi lakosoknak egy csoportja, kik magokat bünösökké tették vala az által, hogy ragadozás végett Kachetibe bétsaptak vala, 's már most büntetéstől féltek, Tscharytól nem messze szörnyű meredék kősziklák és hegyek által körülvéteget halmonokon szállott vala táborba, 's eleintén nagyon bizakodott kemény fekvésébe; hanem a' Gen. Jermelow' megérkezése azonnal rá ijesztett. Tscharyból az idősebb emberek a' fő vezérhez menvén, vallást tettek bünös tetjeikről, 's kegyelmet kértek; a' nállok lévő foglyokat kiadták, 's ezután jobb magokviseletjükért kezességet állítottak a' legelsőbb familiákból, 's megígérték, hogy a' magok segedelmekre öszszegyűjtött lakosokat tüstént hazájokba küldik, 's a' kárt, mellyet Kachetiben tettek, megfizetik. Generális Jermelow megengedett ugyan a' Császár' nevében a' bünösöknek, de megparantsolta nekik, hogy a' Tschary körül lévő nagy erdőt azonnal irttsák-ki, azért, hogy ezen túl hozzájuk lehessen félni.

Egy lovas Persa tsaport, melly az A r a

xestől nem messze valami Orosz Nomád nemzetségre rá tsapott vala, nem tsak hogy ezen embereknek semmi kárt nem tehetett, hanem inkább a' maga kárvallásával kéntelenített onnét eltávozni. Az Orosz szélső tsapatok minden e'-féle legkissebb ellenséges bétsapásokra készen állanak mindenütt az Araxes' mentiben.

Nagy Britaninia.

Észak Ámerikából azt a' kedvetlen tudósítást közlik a' Londoni Ujságok, hogy a' Congresszuson egy igen hatalmas rész formálódott, melly azt ohajtja, hogy Anglia ellen indíttson hadat a' Respublika, 's a' Londoniak magok is tartanak attol, hogy ne talám ezen részrehajlás nem soká még jobban nevedvén, kívánságát végre hajttsa. Azt jegyzik-meg, hogy azon része a' Congresszusnak, melly Anglia ellen háborut kíván indíttatni, Orosz részrehajlásnak nevezetik, azért, hogy az Orosz birodalom és Észak-Ámerika között tizenöt hónapoktól fogva fenn álló Egyezésnek megkészlését ez eszközlötte.

Az Ánglus ármáda 1825-ben Januarius' 25-dikén, gyalogságot és lovasságot együtt vévén, állott 5276 tisztekből, 4930 altisztekből, 1824 dobosokból és trombitásokból, 85,749 köz emberekből. A' nyerges lovak' száma 8615-re számláltatott.

Franczia Ország.

Fébr. 1-ső napján fényes udvarlás lévén a' Királynál, azt jegyzték-meg, hogy Herczeg Talleyrand is jelen volt az Udvarlók közt. A' Maubreuil perét Fébr. 10-dikére határozták volt a' Fenyítő politziai Itélőszék előtt elővétettetni.

Fébruarius' 1-ső napján kezdve a' Drapeau-blanc is megszüntette az Ujságírást. Azon idő alatt, melyre Olvasó-

ji békizettek, a' Gazette-de-France nevű Ujságot küldözi nekik.

Svédzia és Norvégia.

Svédziai Király ő Felsége Jan. 25-dikén elútozott Stokholmból Khristiániába a' Norvégiai Országgyűlési tanátskozásoknak kinyitására. Távol léte alatt, Régenség folytatja a' Svédziai Orzáglási dolgokat a' Koronaörökösnek előlülése alatt. Tagjai a' Régenségnek két Státusministerek és két Státustanátsosok. A' tengeri és szározi sergekre való felvígyázás is a' Koronaörökösre bízattatott.

Bécs.

Császár ő Felségének a' mi nagy kegyelmű Urunknak e'-hónap' 12-dikén elés fordult fényes, ditsősséges, és örvendeteszületési napja, újabb alkalmalosságú szolgálja ezen Monarkhia' hüséges alattvalóinak, hogy a' Haza' jóltévő Fejedelme eráns viseltető szeretetnek, hajlandóságnak é hüségnek legbelsőbb érzéseit több féle, atyai gondolkodásával megegyező módokon, kijelenthessék.

Millió alattvalóknak szíveikből emelkedett-fel a' legbuzgóbb hálaadás a' minden jóknak megtartójához az ő Felsége' boldogító életének eddig való megtartásáért, 's a' buzgó esdeklés az igen szeretett Monarkha' további kegyelmes és minden szomorúság nélkül lejendő megtartásáért. Sok féle kegyes áldozatok is tétettek ugyan ezen alkalmatossággal a' jó tévő Hívek által a' Haza' oltárán.

Bétsnak tiszta szívü lakosai, részint templomi buzgó istentiszteletjek, imádkozások, részint a' szükölködőkhez mutatott jó tételeik által inneplették tsen-

des ájtatoskodással ezen örvendetes napot, lelki felemelhedéssel kimutatván azért való szíves érzéseiket, hogy a' legjobb Monarkha' boldog életének terjedését, mint együtt élő szerentsés tanuk szemlélhetik. Az innepet megelőzőtt estvén a' theatromok' külső részei különösen megvalának világosittatva, 's a' játékoknak kezdete előtt ez a' minden szíveket elragadó dal énekeltetett: *Gott erhalte Franz, den Kaiser!* melly alatt minden jó alattvalóknak érzékeny szíveik a' szeretetnek és hűségnek buzgó kinyilatkoztatásától elevenítették.

*A' pénzfolyamat Februárius' 15-dikén;
közép ár:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 88 13/16
Az 1820-béli sorsosok, 139 1/4
Az 1821-béli hasonlók, 118 3/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 45 forint. keltek, mind C. ben
A' Bankó Aktziák keltek 1070 3/10 forinton.
Conv. Pénzben.

Jegyzés. — A' közelébb költ Kurírban, a' 104. lapon, 1. hasábon, 5-dik sorban, ezan szót Rendjegyekhez, könnyebb leszen megérteni, ha így olvassuk: Rendczimerekhez.

Magyar Ország.

Posony Febr. 13-dikán. — „Ezen hónapnak 8-dik és 12-tődik napjai, mellyek a' mi Felséges és szívből szeretett Monarkhánk' Országlása alatt lévő minden népekre nézve valóságos innepi örven-

dezésnek napjai, ismét egy új alkalmatosságot szolgáltatának ezen város' lakosainak arra, hogy valamint jó alattvalói kötelességeiknek úgy háládatos szívbéli érzéseiknek is megfelelhessenek. Valamint mindenkor úgy most is ájtatossággal 's megillető belső érzékenységgel innepeltettek ezen napok minden itt lévő templomokban. Jelen voltak a' Primás Herczeg által a' város Parochiális templomában mondatott nagy Misén az Országnak minden Rendjei, az egész Fő Nemesség, a' katonai és polgári Rendnek minden Tisztikarjai, 's a' lakosoknak nagy része, lelki buzgó felemelkedéssel esedezvén a' Minden jók' Adójának, hogy a' Felséges Országló szeretett Párnak illy sok millió alattvalók' boldogítására szolgáló életjeket nyújtani, 's rájuk az egek' áldását kegyesen kitölteni méltóztasson.

Ugyan ezen kegyes czélra az Országgyűlés' Helvétziai és Augsburgi hiten lévő tagjai is buzgó indulattal öszszegyülekezvén, ezek is méltó módon tartották és innepelték ezen nagy és ditsőséges emlékeztű születési napokat.

A' magánosok közt való pénz-állapot felett még folytak a' két Táblák között az értekezések, melly tekintetben a' Nehézségek közzül némelly már tudva lévő kiválosztott cikkelyekfelett is Országgyűlési ülések tartattak e' h. 9-dik és 10-dik napjain, mellyek szám szerént a' 180-dik és 181-dik voltak. 11-dikben Kerületi tanácskozások tartattak. Mind ezekről majd akkor írunk bővebben, mikor határozások tétetnek benne.